

"Hier zit ik"

omgeven door boeken allerhande,
van 's morgens vroeg tot 's avonds laat,
met tranende ogen, in kwijnend licht,
tussen uitspraken van oude,
voor hun tijd versleten en
reeds lang gestorven lieden,
mijn levensdagen te verkwanselen.

Tussen zompig nat velijn,
gedurende nachtenlange zoektochten
tijdens ontelbaar doorwaakte uren,
stouw ik veelbelovende citaten
en hoogdravende gezegdes in mijn hoofd.
Lees woord voor woord verlokken beloften
in naam van schrale wetenschap.

Terwijl, net voor mijn raam,
de meid het linnen te drogen hangt
en de echte wereld vol mensen, dieren
in al haar glorie zich ontrolt.

Langzaam, zeker, komt 't besef.
Daarbuiten, aan de draad,
buigt en strekt zich het ware leven.

Valt daar haar kleed niet open?
Wat gaat mijn bejaarde hart tekeer.
Zwarte vlekken voor mijn ogen
bonzen in mijn hoofd, mijn keel!
Zweet ten allen kanten

breekt mij uit, en toch, ik ril.

Naar adem happend als een vis op het droge.

Het tafereel wordt mij teveel.

Haar met lenige gratie behepte,

ranke leden ontketenen

in mijn verdord gemoed

een lang vervlogen geacht verlangen

zodat ik mijn staat beschroomd

met mijn habijt bedek.

Kokhalsen in de emmer naast mijn stee.

Het plafond van mijn alkoof vertoont,

net als mijn geheugen, barsten.

Dan komt, op mijn geroep, de meid

mijn koortsige dromen binnenwandelen.

Legt haar koele hand

op mijn verhitte voorhoofd.

Met fletse ogen drink ik

haar medelijdende blikken in.

Klauw als een drenkeling,

wegzinkend in een kuil van angst,

naar haar troostende woorden.

Vol afgrijzen verdwalend

in naargeestige dromen.

Alle vrome geleerdheid ten spijt

blijft dit oude, vervloekte lijf

vol verhuld verlangen

vervult met begrijpelijke smart

immer op de vlucht,

voor geesten die van geesten spreken.

© oktober 2011, Ach, BasicPublishing.nl